

Nr 23.

Av herrar **Löfvander** och **Persson**, om sänkning av rösträtts-
åldern.

Vid sidan av andra fundamentala uppgifter verkar även den allmänna rösträtten i riktning att förena medborgarna till samfällt ansvar om de riksvårdande uppgifterna och öka deras intresse för allmänna frågor. Vad som här säges om andra gäller icke minst om den till mogen ålder komna ungdomen.

Den vedertagna myndighets- och mognadsåldern i vårt land är 21 år. Samhället har sålunda sedan gammalt ansett, att en 21-åring nått tillräcklig mognad för att själv kunna ansvara för sig och sålunda blir »myndig». Den unge mannen medges också vid denna ålder rätt att bilda familj och taga ansvar därför. Även plikten och ansvaret om fosterlandets försvar, som i dessa oroliga tider framstår som en realitet, inträder vid denna ålder. I våra dagar, då samhället i form av förlängd övningstid för värnpliktiga, beredskapstjänstgöring o. s. v. anser sig böra i så stor utsträckning taga ungdomen i anspråk, synes det icke rimligt, att de unga skola vara uteslutna från rösträtten och sålunda betraktas som politiskt omyndiga. Enligt vår uppfattning skulle icke minst landsbygdens präktiga och ansvarsmedvetna ungdom, med dess verklighetsbetonade syn på samhällsproblemen för visso tillföra ett värdefullt tillskott till vårt lands väljarkår.

En annan sak, som även synes böra framhållas, talar starkt för en sänkning av rösträttsåldern just i vårt land. Det är ett statistiskt faktum, sammanhängande med det svenska folkets ökade medellivslängd och det under en följd av år starkt sjunkande barnantalet, att tyngdpunkten inom folket rent siffermässigt sett alltmera förskjutes i riktning mot de äldre årsklasserna. Sålunda innebär den omständigheten, att män och kvinnor nu för tiden leva längre än förr, liksom att de yngre årsklasserna numerärt sett uttunnas, otvivelaktigt en viss risk för nationell förgubbning. En sänkning av rösträttsåldern ned till vanlig myndighetsålder skulle i sin mån motverka detta. Därigenom skulle även yngre och friskare strömningar inom olika folkgrupper erhålla ökade möjligheter att göra sig gällande och taga ansvar inom vårt politiska liv. Under åberopande av vad sålunda anförts föreslås,

att minimiåldern för utövande av politisk och kommunal
rösträtt sänkes från 23 år till 21 år.

Stockholm den 17 jan. 1941.

Axel Löfvander.

Ivar Persson.